

Tmou tmoucí

Budoár staré dámy

1. Prosinec těžký Eurydiké se nevrací
Jdu tmou tmoucí pěšky, padnu a zase vstanu
Po kolenou polezu, řekneš-li mi, medvědem se stanu
Prosinec těžký život dobrovolně skončený
Ve mně krvácí, Eurydiké se nevrací
Je sama ve tmě pod zemí

R: Budu bušit čelem do zdi kamenné
Budu křičet řvaním šelem
Budu troubit na pasece s jelenem
Budu vodou v kalné řece, mlčenlivým kamenem

2. Řekneš-li mi, budu kvést ti jako chomáč ratolestí
Zavoláš-li svými ústy slovo, které ožije
Budu kvést ti za oknem jak pelargonie
Prosinec těžký první z nenávratna
Jdu tmou tmoucí pěšky v tunice z rezného plátna
Mlčíš a přede mnou se vleče stín

R:

3. Škoda, ty mlčíš, prosinec těžký
Jako víko veliké, jako dějiny
Srdce nevzlykej, že neseš marnou smrt bez viny
Pod sekyrou nevzdávej se a po kolenou lez
Hadem buď nebo medvědem se staň
Koňskou hřívou, která pročesává les a rozvlňuje lán